

Μπροστά στο eurogroup: Υπό το βλέμμα του Λούθηρου...

Ο πρωθυπουργός στις προγραμματικές δηλώσεις δεν έκανε πίσω σπιθαμή για να μαλακώσει το ψυχρό κι εχθρικό βλέμμα των εταίρων με το οποίο θα τον υποδεχθούν στο έκτακτο eurogroup.

Η τακτική του «όλον ή ουδέν» με την άρνηση της παράτασης του προγράμματος και την υλοποίηση μόνο των προεκλογικών δεσμεύσεων αντί αυτών της ολοκλήρωσης του μνημονίου, αλλά και η τακτική του αιφνιδιασμού με την διεκδίκηση του κατοχικού δανείου και των πολεμικών αποζημιώσεων, έδωσε το στίγμα της στάσης που θα ακολουθήσει η ελληνική κυβέρνηση στις Βρυξέλλες.

Αυτή η διαπραγματευτική στάση έχει για στήριγμα την πρόσφατη λαϊκή εντολή της 25/1 και επιπλέον τον συμβολισμό ενός δημοκρατικού crash-test στη σημερινή κατάσταση πραγμάτων στην Ευρώπη.

Είναι φυσικό η Γερμανία να έχει ήδη επεξεργαστεί και αποτιμήσει σενάρια τόσο συνδιαλλαγής με την χώρα μας, όσο και Grexit. Μπροστά στην ελληνική αποφασιστικότητα το πιο πιθανό είναι να προασπίσει το γόητρο και την πολιτική της και να αρνηθεί το αίτημα για πρόγραμμα-γέφυρα. Αυτό βέβαια δεν σημαίνει ότι θα συμφωνήσουν μαζί της οι υπόλοιποι εταίροι ή ότι η ΕΚΤ και το ΔΝΤ θα συνταχθούν υποχρεωτικά με τον αποκλεισμό της Ελλάδας από κάθε χρηματοδότηση.

Αν ωστόσο η ελληνική στάση δεν καταφέρει να προκαλέσει ρήγμα στους κόλπους της ευρωζώνης ή της τρόικα τότε η κυβέρνησή μας θα αναγκαστεί να προσφύγει σε δημοψήφισμα, μεταθέτοντας έτσι στον λαό την απόφαση για τους όρους της παραμονής μας στην ευρωζώνη.

Όμως δεν θα'πρεπε να φτάσουμε σε αυτό το έσχατο σημείο διεκδικώντας απλά μια μεταβατική φάση, δηλαδή το πρόγραμμα-γέφυρα. Το σφάλμα του ΣΥΡΙΖΑ, που

ενδεχομένως δεν θα αντισταθμιστεί από την επιθετική αποφασιστικότητα των προγραμματικών δηλώσεων, είναι ότι δεν ήταν ήδη έτοιμος για να προτείνει ένα νέο μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα, το οποίο θα αναθεωρούσε το τρέχον ΜΠΔΣ 2015-2018, και το οποίο θα το διαπραγματευόταν με την ΕΕ, την ΕΚΤ και το ΔΝΤ μέχρι το τέλος της παράτασης της 28/2.

Το αίτημα για πρόγραμμα-γέφυρα παγίδευσε τον ΣΥΡΙΖΑ στο δίλημμα της παράτασης, χωρίς μάλιστα να εξασφαλίζει ότι θα επερχόταν συμφωνία μέχρι τον Ιούνιο για αυτά που δεν μπορούσαν να συμφωνηθούν ήδη από τον Φεβρουάριο. Η διαπραγμάτευση έπρεπε ήδη να έχει αρχίσει και να ολοκληρωθεί μέσα στον μήνα. Ο Τσίπρας έπρεπε να είναι έτοιμος για αυτήν όταν μάλιστα είχε αντιληφθεί την παγίδα που του έστηνε ο Σαμαράς με τους δύο αντί για έξι μήνες παράταση.

Τώρα όλα εξαρτώνται από την Μέρκελ. Η χώρα βρίσκεται πάλι κάτω από το βλέμμα του σύγχρονου θηλυκού Λούθηρου, που επί πέντε χρόνια δεν σταμάτησε να γοητεύεται στην ιδέα μιας παραδειγματικής τιμωρίας της απείθαρχης Ελλάδας. ***Το θυμικό της πληγωμένης και ταπεινωμένης χώρας μας απέναντι στο γόητρο της κραταιής και αλαζονικής Γερμανίας. Παλιές πληγές και ξεχασμένοι δαίμονες.***

Δ. Τρικεριώτης ([Follow on Twitter](#))